Bellesa inhòspita

Catàleg de l'exposició

Laura Gálvez-Rhein

anem

Laura Gálvez-Rhein

Bellesa inhòspita

Catàleg de l'exposició

anem
EDITORS

anem *Calaix de sastre* 9

Bellesa inhòspita

© dels textos: Mònica Bonell Tuset, Josep Majoral Obiols,
Marta Fàbregas Aragall i Cristina Sampere
© de les fotografies: Laura Gálvez-Rhein

De la present edició:
© Anem Editors, Encamp-Montellà, novembre de 2023
Edició, disseny i maquetació: Oliver Vergés Pons i Laura Gálvez-Rhein
Correcció i revisió: Marc Cortès Minguet
www.anemeditors.com · contacte@anemeditors.com · @anemeditors

DL AND.450-2023
ISBN 978-84-18865-33-6 (Anem Editors, SL)
ISBN 978-99920-65-74-7 (Anem Editors, SL)

Imprès a GoPrinters (la Seu d'Urgell)

Aquesta edició ha comptat amb el suport del Govern d'Andorra, el Comú de Sant Julià de Lòria i la Fundació Setba

Govern d'Andorra

Comú de Sant Julià de Lòria
PRINCIPAT D'ANDORRA

setba FUNDACIÓ

Tots els drets reservats. Sense l'autorització escrita dels titulars del *copyright*, queden prohibides les reproduccions totals o parcials d'aquesta obra a través de qualsevol procediment. Dirigiu-vos al CEDRO <www.cedro.org> si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals d'algun fragment d'aquesta obra o per a qualsevol ús similar.

Em complau enormement formar part d'aquest catàleg i tenir el privilegi de presentar una artista jove, fotògrafa de casa nostra, però amb una trajectòria que sorprèn per la seva vitalitat i la seva maduresa. Compromesa amb les persones, la Laura Gálvez-Rhein ens transmet en aquesta mostra que presenta al seu país la bellesa, crua però serena i poètica, de les seves vivències en entorns difícils per a la convivència humana.

Amb una sòlida formació, l'artista ja reuneix, malgrat la seva joventut, un bon nombre d'exposicions, tant col·lectives com individuals, i de publicacions, on expressa aquesta doble visió de creadora i espectadora que tan encertadament sap dibuixar.

Celebro també l'oportunitat de compartir amb el Comú de Sant Julià aquesta mostra, que acull la sala Sergi Mas, en un marc immillorable per realçar la qualitat tècnica i artística de les fotografies exposades.

Desitjo una llarga, fructífera i reeixida carrera professional a la Laura. Amb un futur al davant ple de belles interpretacions de la seva manera de veure i d'entendre el món.

Mònica Bonell Tuset
Ministra de Cultura, Joventut i Esports
Govern d'Andorra

En el títol de l'exposició —*Bellesa inhòspita*— tenim descrita l'essència de la mostra. La fotògrafa laurediana Laura Gálvez va participar en un projecte que implicava capturar en imatges l'ànima de dones privades de llibertat a les presons de Brians i Wad-Ras.

El projecte, titulat *Traspassant l'objectiu*, reunia el treball d'un grup de fotògrafes que volien oferir imatges per a la reflexió al voltant de la vida de les dones empresonades.

La seva presència davant la càmera les convertia en el centre de l'acció, fent d'elles models que traspassen la qualitat de dones apartades de la societat per esdevenir protagonistes d'una obra d'art.

Gálvez tenia la missió de deixar testimoni de l'espai on això esdevenia. Per això el títol de l'exposició parla de la bellesa en un entorn inhòspit.

Les fotografies d'aquests espais donen molta informació sobre el que es pot fer o el que caldria fer per millorar les perspectives de les dones en privació de llibertat.

Els mitjans de comunicació i la filmografia han tractat de forma abundant l'entorn carcerari masculí espanyol. Però el món de la reclusió femenina, erma i violenta, té continguts diferents. Cada dona, a més d'una història precedent, té un potencial de resiliència propi del seu gènere. Ser dona és caure i aixecar-se moltes vegades al llarg de la vida. El projecte compartit per Gálvez ho explica convertint en models i en fotògrafes les recluses.

En aquesta exposició que acull la sala Sergi Mas del 9 de novembre al 9 de desembre, ens ensenyarà els indrets on aquestes models es van transformar en persones ben enquadrades, ben il·luminades. No les veiem a elles, veiem on aquest fenomen va esdevenir. Una zona inhòspita on la bellesa existeix.

Josep Majoral Obiols
Cònsol major de Sant Julià de Lòria

Detalls que sovint ignorem

En una societat cada cop més visual, les imatges tenen la capacitat de transcendir les paraules i connectar-nos amb realitats que, d'alguna manera, sovint ignorem. L'exposició de la fotògrafa Laura Gálvez-Rhein *Bellesa inhòspita* és un exemple vibrant d'aquest poder. A través de les seves imatges, no només ens convida a explorar els espais aparentment desolats d'una presó, sinó que també ens commou profundament i ens fa reflexionar sobre el sistema penitenciari i la humanitat que roman dins d'aquestes parets.

La Laura és una fotògrafa que ha anat més enllà de la superfície de la realitat. La seva capacitat per capturar l'ànima dins de cada espai és captivadora. La seva obra és una exploració profundament personal d'humanitat, una cerca indestructible de la veritat i la bellesa que resideixen en cada detall.

La seva càmera es converteix en una eina per explorar la dualitat de la llum i l'obscuritat, la llibertat i la restricció, la vida i la privació.

Una de les habilitats fonamentals d'un fotògraf és la capacitat per capturar la llum. Aquesta capacitat pren un nou significat quan es tracta de la presó i la Laura. Les petites finestres de les cel·les poden semblar insignificants, però per a una fotògrafa com ella són una font inesgotable de possibilitats visuals. La llum que penetra a través d'aquestes estretes obertures acaricia les superfícies de formigó, i revela textures i matisos que, d'alguna manera, reflecteixen la humanitat que roman dins d'aquests murs.

La seva habilitat per capturar aquests detalls revela la complexitat i la humanitat dins d'aquests confinaments. Les seves fotografies criden a una reflexió més profunda sobre el significat de la llibertat i la dignitat, i ens insten a no oblidar les dones que romanen darrere d'aquestes parets.

La lluita pel feminisme es manifesta també fortament en les imatges de la Laura. Accions per canviar les condicions dins de la presó. Les seves instantànies són una crida al feminisme com a moviment de resistència dins de les reixes, un recordatori que les dones no només som víctimes, sinó també activistes i agents del canvi.

Les seves imatges exploren la juxtaposició d'ombres i llums, línies i textures, i com aquests elements interactuen per crear una estètica que va més enllà de la funcionalitat. Les seves captures són testimonis d'una bellesa subtil i silenciosa que es troba dins d'aquesta aparença austera.

Simbologia subtil, per expressar temes de reclusió, alliberament i redempció. Rajos de sol a través d'una finestra fan una metàfora potent de la possibilitat de la renovació i el canvi, fins i tot en les circumstàncies més adverses. Aquests detalls ressonen en la nostra ànima i ens recorden la importància de la transformació i l'esperança.

Aquesta fotògrafa ens recorda que darrere de les parets de la presó hi ha vides, històries i somnis que mereixen ser coneguts i entesos. La seva mirada ens convida a reflexionar sobre la nostra pròpia humanitat i sobre com veiem els espais que ens envolten.

Les imatges d'aquestes portes, algunes obertes i altres tancades, serveixen com a metàfora del poder i la llibertat.

Petjades de pas de les dones al pati, els elements gastats a les cel·les o els objectes deixats enrere. Cadascun d'aquests elements ens parla d'històries de desigualtat, supervivència, redempció i soledat. El seu enfocament no és simplement capturar la cruesa de la presó, sinó també ressaltar la humanitat que roman a dins.

Bellesa inhòspita de Gálvez-Rhein és una invitació a explorar les històries que les parets de la presó amaguen. A través dels detalls arquitectònics, ens convida a veure més enllà de la superfície i a reconèixer la bellesa i la riquesa que poden existir fins i tot en els espais més restringits. Les seves imatges ens insten a reflexionar sobre les vides que han passat per aquests llocs i les emocions que poden arribar a representar.

La seva capacitat per revelar la força i la fragilitat de la condició humana és el que converteix la seva obra en un testimoni poderós.

L'exposició de la Laura no només és una mirada a la vida dins d'una presó, sinó també una crida a l'acció. Ens recorda que les imatges tenen el poder de canviar la nostra percepció i impulsar el canvi social. Les seves fotografies no ens deixen indiferents; ens desafien a reconsiderar les nostres actituds i preconcepcions sobre les persones que romanen tancades i sobre el sistema que les aïlla. A través de la seva obra, la Laura ens recorda que la humanitat i la llibertat són valors inalienables, independentment de les decisions passades

o de les condicions actuals. Les seves imatges ens demostren que la fotografia pot ser una potent eina per a la denúncia social i la promoció del canvi, una llum que il·lumina les parts més fosques de la nostra societat.

La Laura ha estat una font constant d'inspiració per a totes nosaltres. Treballant sempre amb implicació, passió i dedicació per aconseguir els nostres objectius dins de *Traspassant l'objectiu.* El seu compromís amb la qualitat i l'excel·lència ha estat evident en cada pas del nostre projecte artístic.

Amb actitud sempre respectuosa envers les idees i opinions, ha creat un entorn de col·laboració enriquidor. Ha estat una còmplice que escolta i valora totes les veus, promovent la diversitat d'enfocaments i perspectives. Aquest respecte mutu ha donat lloc a un procés creatiu lliure i dinàmic fonamental en aquest viatge.

Vull expressar la meva sincera gratitud per la generositat, l'activisme, el respecte i la iniciativa que la meva estimada col·lega de projecte artístic ha aportat a aquesta aventura compartida. La seva influència ha estat profunda i duradora, i estic emocionada per continuar treballant juntes. La seva dedicació i el seu compromís són un model inspirador, i estic agraïda per haver compartit la passió i el poder transformador de la fotografia amb ella.

Aquesta exposició és, doncs, un testimoni de la capacitat de la Laura per revelar la bellesa i el significat que resideixen en els detalls que sovint ignorem.

Marta Fàbregas Aragall
Fotògrafa, artista i activista
Directora artística de *Traspassant l'objectiu*

Traspassant l'objectiu

La Fundació Setba és una entitat que treballa des del 2009 per contribuir a la transformació social a través de projectes culturals adreçats a col·lectius en risc d'exclusió. Tot i que l'article 27 de la Declaració universal de drets humans garanteix el dret a la cultura, aquest dret no sempre és accessible en determinats contextos, com ara les presons de dones, que sovint són oblidades pel sistema penitenciari.

Segons les dades del Departament de Justícia, Drets i Memòria de la Generalitat del gener del 2023, les dones representen només el 6% de la població penitenciària a Catalunya, i, com a minoria, disposen de menys oportunitats culturals que els homes. Aquesta xifra justifica la necessitat de tirar endavant *Traspassant l'objectiu,* una iniciativa de fotografia participativa dirigida per l'artista i activista Marta Fàbregas i en què pren part la Laura Gálvez-Rhein com a fotògrafa documentalista. Aquest projecte té diversos objectius, com millorar l'autoestima de les participants mitjançant la imatge, proporcionar-los coneixements, generar oportunitats laborals i visibilitzar aquest col·lectiu sovint oblidat.

Des del 2020 fins al juliol del 2023, el projecte s'ha dut a terme en dos centres penitenciaris catalans, Brians (Sant Esteve Sesrovires) i Wad-Ras (Barcelona). En total, 131 dones han participat en els tallers de fotografia —suposen el 28% de la població reclusa femenina. S'han fet 70 sessions i 105 hores de formació, que han resultat en més de 20.000 fotografies preses. A partir del 2024, la Fundació Setba planeja dur aquesta iniciativa a la presó de Ponent de Lleida.

Durant les sessions, les internes treballen en parelles, alternant entre el paper de fotògrafes i models. Reben lliçons de teoria fotogràfica, utilitzen càmeres rèflex i disposen de platós fotogràfics, i, en l'última sessió, són retratades per la directora del taller, Marta Fàbregas, amb l'ajuda d'un equip de professionals del maquillatge i l'estilisme. Aquest programa té com a objectiu capacitar-les mitjançant la fotografia i ajudar-les a recuperar la seva imatge, que la presó ha desdibuixat.

Dins la lluita feminista, és essencial denunciar que les dones internes s'enfronten a una triple condemna: social, personal i penal. La condemna social es manifesta a través de la

ruptura de la seva imatge, com és percebuda tradicionalment per la societat. La condemna personal prové del desvinculament familiar que sovint resulta de la seva detenció. Finalment, la condemna penal s'afegeix a les dues anteriors, ja que les condicions de compliment de la pena solen ser més dures per a elles en centres dissenyats per a homes. A més, cal destacar que el 54% de les internes han patit violència masclista.

Aquest és el context en què la Laura es va involucrar en el projecte com a estudiant en pràctiques de l'IEFC (Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya) el 2021. S'hi va sentir profundament atreta a causa de la rellevància social d'aquesta realitat, i el seu treball va impressionar tant l'equip de la Fundació Setba que van decidir contractar-la com a fotògrafa documentalista per a tots els seus projectes.

Gálvez-Rhein té un ull fotogràfic innegable, i és capaç de trobar bellesa fins i tot en els racons més inesperats, com els entorns hostils d'un centre penitenciari. A les seves fotografies d'aquesta exposició, les dones internes no apareixen físicament, ja que no és necessari; els espais i els objectes parlen per elles, i la Laura coneix aquest món a fons.

Una anècdota, el 2022 la Laura va donar a la biblioteca de Brians uns llibres de fotografia. Eren els manuals amb els quals ella va començar a estudiar. Perquè la Laura i l'equip de la Fundació Setba estem absolutament convençuts que la cultura és una poderosa eina de transformació social i que el projecte *Traspassant l'objectiu* així ho demostra. Com més iniciatives culturals es facin a les presons, més possibilitats de reinserció hi ha. Les presons poden dessocialitzar, però la cultura té el poder de socialitzar i connectar les persones.

CRISTINA SAMPERE
Directora de la Fundació Setba
Comissària de l'exposició *La bellesa inhòspita*

Bellesa inhòspita

Catàleg de l'exposició

Laura Gálvez-Rhein va néixer a Frankfurt am Main el 1998 i un any més tard la seva família es va instal·lar a Sant Julià de Lòria. Es va graduar en Fotografia a l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya, especialitzant-se en Creació i Reflexió Fotogràfica. Va estudiar Fotoperiodisme i Fotografia Documental a la Hochschule Hannover, i posteriorment va cursar Documental de Proximitat a l'IEFC, impartit per RUIDO Photo.

A les seves fotografies hi veiem tot allò que no es pot explicar, per voluntat o imposició, i que queda en espera de ser definit. Explorant els límits entre la realitat i la ficció, la bellesa i la crueltat, el somni i la tangibilitat, els temes més recurrents durant la seva trajectòria són: el silenci, la memòria, la pèrdua, el trauma i la identitat.

Entre els seus projectes destaquen *Parasomnia* (2019), *Ex-Libris* (2019), *Sergi Mas. Comiat diferit* (2017-2021) i la seva participació en el fotollibre d'autoria coral *Brians: mujeres invisibles* (2021). Ha mostrat la seva obra a la Fundació Fotocolectania (2019) i a KBr Mapfre (2021), entre altres llocs. Va ser membre del grup de curadoria d'Utopia les Rambles, (crear) Situacions II d'Arts Santa Mònica i actualment col·labora en el pòdcast *Si no es ahora cuando me muera* amb David Rico. Pren part en l'exposició col·lectiva *Andorra en una ullada* en celebració del trentè aniversari d'Afers Exteriors del Principat d'Andorra amb itinerari internacional: Madrid, París, Brussel·les, Viena, Ginebra, Estrasburg, Lisboa, Nova York i Barcelona.

Bellesa *inhòspita* compila en forma de catàleg un conjunt de fotografies que Laura Gálvez-Rhein va dur a terme en el marc del projecte *Traspassant l'objectiu*, de la Fundació Setba, una iniciativa pensada per portar a les presons de dones la pràctica fotogràfica com a part del dret universal d'accedir a la cultura d'un col·lectiu oblidat. Les instantànies de Gálvez-Rhein —efectuades a les presons de Brians I i Wad-ras— són capaces de mostrar la bellesa en un espai hostil i gris com és un centre penitenciari i la humanitat inherent que hi rau, tot ressignificant-lo i observant-lo amb una perspectiva diferent. L'artista andorrana té una mirada única que li permet narrar i transmetre tan sols amb allò que capta l'objectiu de la seva càmera, i s'ha convertit, per mèrits propis, en una de les fotògrafes documentalistes més destacades del Principat d'Andorra.

anem EDITORS

Govern d'Andorra

Comú de Sant Julià de Lòria
PRINCIPAT D'ANDORRA

setba FUNDACIÓ

IBIC AJ PVP 18 €

9 788418 865336